

SKOVIR

LETO I. LJUBLJANA, DNE 24. MARCA 1928. ŠTEV. 5.

Izhaja vsako drugo soboto. — Stane četrtletno 15 Din itd. — Posamezna številka 3 Din.

Upravništvo in uredništvo: Ljubljana-Rožna dolina, Cesta II 18. — Ček. račun št. 10.995.

PO ŠOLSKIH NEUSPEHIH

«V šoli res nismo uspele, zato pa so naši uspehi pri kavalirjih toliko večji...»

OKROGLA

Napisal Gašper Slana.

Prečudne včasi se stvari godijo,
ne mine pusto teden nam nikdár.
Sevé, kdor svetu rekel je ‚adijo‘,
ko oni čudni Krajinar milijonár
in kdor se stiska v celici Glavnjače,
ne vé, da zunaj v svetu je drugače,
da naš planet se suče, suče, suče,
kot so že včasih rekly umne buče.

To bila vam v nedeljo je parada
na Taboru, da tega še nikdár,
za tisoče politična naslada,
ko s Stipo je robantil Svetozar.
Zdaj po Sloveniji se širi glas,
da je le KDK za nas...

Glej, v lepi slogi s Svetozarjem Stipa
reakciji rogove pipa;
korupcijo s koruzo je za gladne
prav čvrsto sunil v grdo žrelo,
da koj je ob koritu zašumelo,
besede čule so se gadne!
Zdaj odločilen že prihaja boj
za mere vsem pravične,
prečanom do sedaj krivične.
«Uspeh bo tvoj in moj,»
se s Svetozarjem Stipa razgovarja,
«ko bo zasvetila nam nova zarja.»

Zares prehude, bratje, so krivice,
še ledik-stan bo zdaj zaničevan,
izbrati bomo morali ženice,
sicer boš, bratec, z davki kaznovan.
Lahko se veselé samo device,
ženitev zdaj bo hitro šla od rok:
Kdor ne izbere zakonske družice,
kdor ne pridela ducata otrok,
s pokoro bridko bo obdarovan:
bo plačal fronke za svoj ledik-stan.

Pomlad prihaja... Tjakaj v Tivoli
- drugam zaljubljeni ne najdejo nikamor -
tja gori bodo parčki romali
in v srca jim bo pšice streljal Amor...
Na starem drevju in v grmčju gostem
gøjili bodo ptički mladi rod...
Ljubezen pač najlepša je na prostem:
svobodno pleteš gnezda vsepovsod...

No, koncem koncev: boljša kot lizol
in samokres in vrv je ljuba ženka,
posebno če moderna je dovolj,
polgola, vitkostasa kot žveplenka..
Le brez skrbi jo vzemi! Stroški mali
se v aržetu ne bodo ti poznali:

ne jé, ne pije, da je le za šminko
in za obleko metra četrtinko...

Pomlad se bliža! Trdoglavi samci
bodimo enkrat malo dobre volje!
Nas pozni bodo hvalili zanamci,
ko bo v deželi zopet bolje, boljše.
V ostalem, moja je tolažba znana:
kaj lepšega bo drugič spisal Slana.

LJUBLJANSKI SAMOMORI.

«Kaj ni to, grozno, gospod, da si v Ljubljani ljudje tako jemljejo življenje? Prav nič bi se ne čudila, če bi se lepega jutra zbudila in se videla tudi sama na vrvi...»

D.

Nezadovoljen berač.

Prosjak Urban je dobil pri gospodinjii Urši par čevljev v dar in odšel. Čez več minut se je Urban znova pojavil pred Uršo in menil: «Zmotili ste se in ste mi dali dva leva čevlja. Zdaj bi prosil še za dva desna...»

Lazarjevo oživljenje.

Pastor v neki nemški vasi si je prihranil precejšnjo vsoto denarja. Sklenil je, shraniti ga nekje, toda mož je bil čudak: hranilnicam ni zaupal, posoditi ga ni hotel nikomur, v župnišču pa ni bil varen pred tatovi. Premišljaj je in prišel na srečno misel. Denar je spravil v neko omarico v cerkvi in dal na vrata napisati: «Lazar prebiva v tem prostoru.»

Nesreča je hotela, da je zaklad izvohal pretkan tat, ki je pograbil denar, odstranil napis ter napisal čez omaro: «Lazar je oživljen in se je poslovil...»

Notranji minister dr. Korošec: «Moji volilci tam v Sloveniji godrnjajo zaradi zapostavljanja Slovenije.»

Radikalni uradnik v ministrstvu: «Gospod, nikar se ne igrate z našo naklonjenostjo!»

BLAMIRAL SE JE

Zgodilo se je nedavno, da je v neki gostilni ponudil prodajalec razglednic Branku Glavinu v nakup serijo pikantnih kart, med katerimi je Branko ves presenečen našel tudi sliko, ki je predstavljala prizor ob Savi za časa kopalne sezi je in katere glavna oseba je bila — njegova žena v družbi z neznanim moškim, ki je prav nežno objemal njegovo boljšo polovico. Oba sta bila seveda v kopalnih oblekah.

Neznanec je kazal na sliki hrbet in skrajno razburjeni Branko se je zastonj prizadeval, da bi razkrinkal lopova, ki zapeljuje njegovo ženo.

Ves divji je s karto v roki planil Branko na ulico in domov, kjer je ženi vrgel

razglednico v obraz, češ: «Tu imaš dokument svoje sramote, nesrečnica!»

Žena, videvši sliko, je omedlela spričo divjega navala moževega. Ko so odnesli nesrečnico na posteljo, je Branko zopet pobral razglednico ter tuhtal in tuhtal, da bi razkrinkal nesramnika in obračunal z njim, kakor se to spodobi.

V tem se je približala Branku služkinja Katra in tej je še vedno razburjeni Branko pokazal sliko, češ: «Glejte, kakšna je moja žena! Kaj pravite, kdo je ta zapeljavec?»

«Ej, naj ne zamirja milostivi gspud, sej so to oni sami. So mogli bit že prov dobre vole, de tku lpo v objemu držēja milostivo...»

D.

On: «Zapestnica na vaši roki je brez konca in prav tako brezkončna je moja ljubezen do vas.»

Ona: «Žal, da je zapestnica tudi brez začetka in s tega stališča predstavlja simbol moje ljubezni do vas...»

Razumljivo.

Prvi svat: «Zakaj pa godba baš sedaj igra tako slovesno?»

Drugi svat: «Ker se tam v stranski sobi izplačuje ženinu dota...»

Z dežja pod kap.

Gospod: «Strašno nerodnost sem napravil. Rekel sem nekemu gospodu, da mora biti gostitelj prav neroden dolgočasnež, in glejte, bil je to sam gostitelj, s katerim sem govoril.»

Dama: «A tako, z mojim možem ste govorili?»

V dobi stanovanjske bede.

On: «Če ne bo šlo drugače, bova stanovala kar pri tvojih starših.»

Ona: «Nemogoče, Dušan! Moji starši stanujejo še pri svojih starših...»

Poravnajte naročnino!

Ni nam prijetno, da moramo posamezne naročnike neprestano opominjati, naj poravnajo naročnino. Kakor je treba plačati vsako drugo blago, tako je treba tudi časopis katerega tisk stane ogromen denar. Če boš kot trgovec dajal blago le na vero in ti bodo po cele mesece odlašali s plačilom, ne boš daleč prišel s svojim podjetjem. Prav tako bi bilo na primer z delavcem, kateremu bi plačilo mezde odlašali recimo kar za pol leta. Sicer pa menda ni treba tega nikomur razlagati.

Mi ponovno apeliramo na čast in poštenost posameznih zaostankarjev-naročnikov, da takoj store svojo dolžnost. **Kdor je poštenjak, se ne bo potuhnil v czadje in čakal, da bi mu list na kak način ostal neplačan.** Malenkostna je vsota, ki jo je treba odšteti za naročnino, in se res nikomur ne izplača, nositi slabega slovesa, da ga imamo zapisanega v «črnih bukvah». Poštenost nad vse!

Naročniki, ki bi katere številke našega lista ne dobili, naj se takoj javijo, da jim nadoknadimo izgubljeno številko. Žal, se tudi o naših poštnih razmerah ne moremo izreči baš pohvalno. Dobili smo že celo vrsto pritožb, da naročniki niso prejeli lista, dasi smo jim ga mi poslali. Kje ti izvodi izginejo, ne moremo ugotoviti. Seveda izginejo največkrat izvodi, ki gredo izven Slovenije na jug. Več o tem govoriti, se ne izplača, ker klica vpijočega v puščavi ne čuje nihče.

Naše prijatelje in prijateljice, ki se jim je «Skovir» že priljubil, prijazno prosimo, naj priporoče naš list svojim prijateljem in znancem. Naročnina je sedaj za 25 odstotkov nižja (15 Din četrtletno). Razen tega izjemoma nudimo vsem, ki se sedaj naroče na list in plačajo takoj vsaj četrtletno naročnino, prve tri številke vsako le po 2 Din. Požurite se, dokler je teh številke še kaj v zalogi!

Kdor je izgubil položnico, dobi drugo za nekaj par na pošti in vpiše nanjo našo številko 10.995.

Uprava «Skovirja».

Pismo iz Berlina

Napisala Ita Rina.

Ne bom Vas zabavala z nikako zaokroženo zgodbo s krepko poento, kakor delate to Vi v «Skovirjevi» kovačnici, nego Vam hočem samo povedati, da sem jaz pri vsej zadevi tisti del, ki rad bere in se še rajši smeji. Zapišite me samo med svoje zveste čitateljice!

Za moje filme se Vi pri «Skovirju», ki obračate ali skušate obrniti vse na glavo, da bi izzvali čim večje salve smeha ali vsaj dobro voljo, ne boste zanimali. Povem Vam le, da je pri filmskem opravilu treba mnogo časa in truda; zato tudi moram redno vsak dan zgodaj vstati in iti zgodaj spat. To se pravi, da živim prav solidno življenje.

Mislím, da ste Vi v Ljubljani proslavljali pusta mnogo bolj po predpisih kakor jaz, ki sem se za letos skregala s princem Karnevalom, oziroma z bogom Kurantom, da se izrazim bolj po naše. Ves predpust nisem skoro nič plesala. Nikar ne mislite, da se filmski igralci in igralke tako silno lepo zabavajo, kakor to naj-

brže lebdi v Vaših predstavah, kadar čitate tiste zgodbice iz Hollywooda in okrog njega. Maškare smo se šli, prav pogostokrat, a ne za šalo, nego prav zares.

Čitala sem v Vašem listu, da ste si vzeli za tarčo svojih šal tudi mojega ljubljanskega Bobbyja. Nanj sem že skoro pozabila. Tu v Berlinu imam sedaj že drugega, prav enakega. Če mislite, da na račun siromaka še lahko skujete kako izdatno šalo, le kar dajte. Četveronožnik ne bo prav nič protestiral, kar bi morda storil kak dvonožnik, če bi mu dali pod nos preveč papricirano satiro. Vem, Ljubljana bi nudila mnogo gradiva za satiro, a se bojite zamere. Težavna je ta stvar z zamero, zelo težavna.

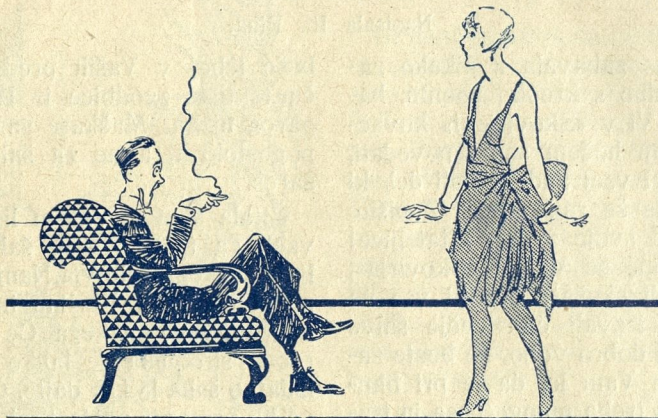
Na mene le ne pozabite in mi redno pošiljajte «Skovirja», da bom poslušala njegovo skovikanje in imela svojo zabavo, kakor jo imate najbrže tudi Vi, kadar kujete šale.

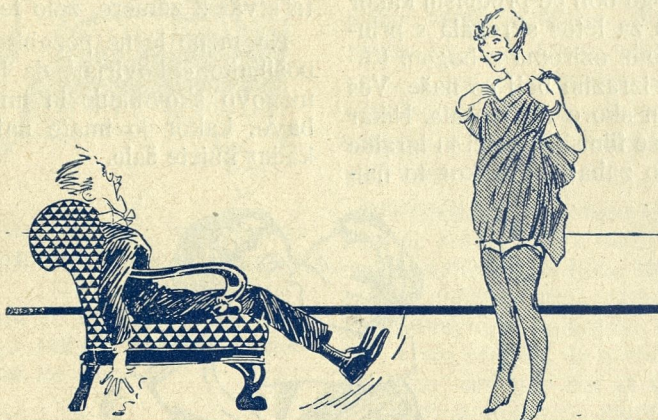
Ona: «Ko me boš prvič prevaral, se bom zastrupila.»

On: «In kaj boš storila, ko te bom drugič?»

KRIŽI IN TEŽAVE Z ŽENSKO MODO.

«Prenedostojen tvoj je dekolté;
za javnost, draga Mira, to ne gre!
Nikamor s tabo takšno jaz ne grem,
škandalov provocirati ne smem!»

«To lahko koj popraviti se da!»
Prijazno ženka možu se smehlja,
a v strah je možev spodaj več odvila,
kar zgoraj golega je skrila.

Draga copata.

Sosedov Perun je raztrgal Otiliji copato. Vsa razburjena je prigmela Otilija k sosedu in zahtevala sto dinarjev odškodnine.

Sosed: «Kaj, sto dinarjev za eno samo copato? Ta je gotovo tista, pod katero ste imeli svojega moža...»
D.

Kako ljudje umirajo.

Diplomat — je odpoklican. Učenjak — oddal je svoj duh. Sobarica — gospod jo je vzel k sebi. Konduktar — nastopil je svojo zadnjo pot.

Prelepa mamica.

Roža (14letna): V tvoji družbi, očka, se raje sprehajam kakor z mamico.»

Oče: «Zakaj neki?»

Roža: «No, kadar sem s teboj, se moški ozirajo po meni, če sem pa z mamico, gledajo vsi le njo...»
P.

Slaba vest.

Odvetnik: «Zakaj se ne baviš več s špiritizmom, ko si s klicanjem duhov imel že tako lepe uspehe?»

Zdravnik: «Kaj hočeš! Preveč sem se bal duhov bivših svojih pacientov...» L.

Mira: «Pustite me, sicer pokličem mamo!»
 Milan: «Zakaj pa ne pokličete raje očeta?»
 Mira: «No, ker mama slabo sliši...»

Nerodnež.

Otiliji usoda ni bila naklonjena, zato ji je podarila neobičajno dolg nos.

Ko je bila Otilija zadnjič na maskeradi, je v redu kakor vse druge maske odstranila svojo krinko, ko je prišel čas. Nekaj hipov nato se je Otiliji približal neznanec in spričo starega prava na maskeradah ogorčeno zaklical:

«Gospodična, ali vi ne nameravate sneti svoje krinke?» L.

Pri skušnji.

Profesor: «Ali žive tudi na Marsu živa bitja?»

Dijak (premišljuje in reče): «Jaz sem to prav gotovo vedel, gospod profesor, a sem čisto pozabil.»

Profesor: «O, vi nesrečnik, vi, ste bili edini človek, ki je vedel za to skrivnost, a še vi ste jo pozabili.»

TRI LJUBLJANSKE.

Zakua peteln mži, k poje?
 K zna z glave pet.

*

Zakua kojn ne more bt žnidar?
 Zato k futr žre.

*

Gdaj začneja mlade racke plavat?
 K prideja u uđa.

Prijateljica živali.

Učitelj: «Jožek, ali poznaš kakšnega prijatelja živali?»

Jožek premišljuje...

Učitelj: «Ne veš za nobenega?»

Jožek: «Ali morda smem imenovati kakšno prijateljico?»

Učitelj: «Tudi dobro. Kar povej!»

Jožek: «Moja mamica, katero vsako leto obiše štorklja...»

*«Včeraj sem računala in ugotovila velik primanjkljaj v naših dohodkih.»
«Druge pomoči ni, kakor da si dobimo še enega kavalirja ...»*

D. hro povedal.

Stranka pride k odvetniku v pisarno, kjer je obešena tablica z napisom: Čas je zlato!

Ko prečita napis in vidi pisarniško oboje, čitajoče časopise in zehajoče od brezdelja, pravi: «Oh, kako ste vi bogati, ko imate toliko zlatega časa ...»

Čudna uslužnost.

Gospod: «Ali vas ni nič strah, hoditi brez moške zaščite po tej mračni ulici?»

Dama: «Prav prijetno mi baš ni pri srcu.»

Gospod: «No, potem mi pa dovolite, da vas spremljam. Do mojega stanovanja ni daleč ...»

D.

Ljubljanski umetniški boršč s pridatki.

Otrokova pamet.

Mati Jožek je gledal, kako so domači mački vzeli od treh dva mladiča in ju vrgli vodo, češ, da je pri hiši že itak preveč teh živali.

Kmalu potem je štokljja prinesla srečni njegovi mami trojčke. Ko so kričaje pokazali Jožku, je ta menil: «Teh je tudi preveč. Katera dva pa bomo nesli v Savo.»

ELL... D.

Ona: «Gospod, ne zasledujte me!»

On: «Zakaj bi ne smel iti za vami?»

Ona: «Ker bom sicer vašemu zapeljevanju podlegla...»

D.

Mati: «Kaj se tako huduješ, Milanček?»

Sinko: «Mirica se ni hotela z menoj igrati ženo in moža.»

Mirica: «Nisem hotela, ker jaz hočem ostati neporočena kakor ti, mamica...»

«NEŽA, KE SM PA ZDE?»

Napisov Dolinar.

Rajnk Mazuvc u Podgrič ja biv prou uredn sojga imena. Za kakršen dev ja ta mož prjev, prou nubedn mu ni šou ud rok. Narbl pa ja trpinču soje ldi zvečer, kja mvalu rožnkranec.

Učanc ja lpo pokleknu k velik zelen peč in začev mvalt; useli pa ja kmav začev dremat. Kja tko zadremu, je pa negova žena putrkava z nvago pu fleh in spregvariva:

«No, no, Lukež, al že spet dremleš?»

Pa se ja mož zdramu in uprašu: «Joj na, Neža, ke sm pa zde?»

Pa mu ja žena povedava. de ja vedu naprej mvalt.

Kja Mazuvc spet jan večer molu tko in uprašvav sojo ženo, ke ja zde, se ja pa ugvasu zuni pud vaknam Bistrovčev Joško:

«Vačka, pr peč klečete, pa Buga dražte in pa use ukp matrate.»

Usa držina je bva potli zvo hvaležna Jošketu, sej si ud tistga cajta ni Mazuvc upov več dremat pr molitu in uprašvat ženo, deb mu Joško še kej družga na puvedov.

V blaznici.

V zavodu za umobolne je strogo zabranjeno kajenje. Kljub temu je zdravnik nekega dne na hodniku naletel na lažjega bolnika, ki je čvrsto in brezobzirno puhal dim cigare v zrak.

Zdravnik mu je hotel z lepimi besedami dopovedati — kar je pri umobolnih vedno potrebno —, da ne sme pušiti.

Umobolnik pogleda zdravnika po strani, se potrka po čelu in reče:

«Vem, vem... toda zakaj sem potem blazen!»

On že vé.

Na sprehodu zmerja lepa dama svojega sinčka, ki jo spremlja ves zamazan.

«Idi pred menoj, zamazanec, nočem hoditi s teboj!»

Ves solzan odgovarja sinko: «Ti me ne maraš, ker se bojiš, da bi drugi videli, da si že omožena...»

Mihec in stric.

Mihec (stricu, ki jeclja): «Bodi tako dober in reci mi besedo šum!»

Stric: «Z-z-zakaj pa?»

Mihec: «Veš, če ti rečeš š-š-šum, se sliši, kakor bi oponašal lokomotivo...» D.

Za može s hudimi ženami.

Samomori so sedaj ljubljanska moda. Tako je morda mislil tudi Melhijor Debelin, ki je skočil v Ljubljaničo ter si skušal vzeti svoje turobno življenje, a ga je še pravočasno izvlekla kar za lase iz vode njegova boljša polovica.

Po dogodku je vprašal neki znanec gospo Debelinovo: «Kaj pa ste napravili z možem, ko ste ga rešili?»

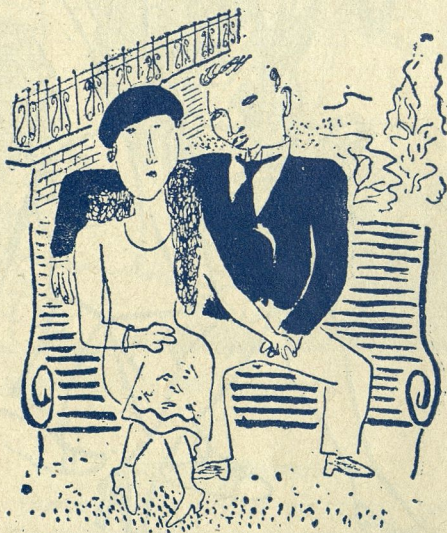
«Pretepla sem ga, da si ne bo upal več jemati življenja», je menila Debelinka.

P.

Goske in Glavnjača.

Prva goska: «Pravijo, da so imeli v Glavnjači v Beogradu zaprta mlada dekleta, h katerim so prihajali moški.»

Druga: «Prava reč! Samo grd bi fant ne smel biti...» D.

Ona: «Čudno je, da kljub silnemu navdušenju za nežni spol še vedno niste poročeni.»

On: «Oprostite, če ljubim cvetje, mi še ni treba biti vrtnar...»

Teta: »Zakaj si tako žalostna, Milica? Ali te morda vara Tvoj zaročenec?«

Milica: »Ne, on je zasačil mene pri nezvestobi.«

Teta: »Da si je to upal, nesramnik!«

Lepotna konkurenca.

Na neki ožji prireditvi so izvolili najlepšo žensko, ki pa ni bila baš najlepša.

Ker je moral potem vsak udeleženec zložiti na novo lepoticu kak verz, je eden udeležencev napisal naslednje:

Če tvoja je lepota
res tako velika,
potem lepota ženska
mene več ne mika.

R.

Narodna z Gorenjskega.

«Vaš Vaš pa naš Vaš so Vaše vaše tresle, pa našo vahno prekvale...» je tožil sosed sosedu nekje na Gorenjskem. Kaj to pomeni, pa moraš, čitatelj, že sam uganiti!

Prav gotovo.

Ženici: »Gspuđ fajmeštr, al oni vejo, zakua so zamurc tku črn?«

Župnik: »Draga dušica, samo zaradi groze, ker bodo kot pogani pogubljeni.«

V hotelu.

Demeter Glavan je prispel v mesto in si poiskal hotel, kjer bi prenočil. Podal se je k vratarju, da se mu prijavi. Vrtar mu je predložil tujsko knjigo in čim je hotel Glavan vpisati svoje ime, je prilezla izza lista stenica. Glavan je hitro zaprl knjigo, vzел klobuk in kovčeg ter jadorno planil iz vratarjeve sobice. Tik vrat pa ga je srečal hotelir, ki je začudeno spraševal: »Kam pa, gospod Glavan? Ali še nimate sobe?«

«Dragi gospod hotelir, v hotelu, kjer skušajo stenice ugotoviti, kje bom spal, jaz ne prenočujem,» je ogorčeno nahrulil Glavan hotelirja.

Starost prihaja.

Mož: »Za božjo voljo, kako dolgo traja, preden se oblečeš.«

Žena: »Vidi se, da postajaš star, ker ti moje oblačenje ne pripravlja več zabave...«

ČUDNA ZAHTEVA.

Gost (brska po jedilnem listu): «Natakar, prinesite mi porcijo slovniških napak!»

Natakar: «Oprostite, saj tega pri nas nimamo!»

Gost: «Zakaj pa jih imate potem na jedilnem listu!» L.

Kako postaneš politikar.

«Ko sem bil še otrok,» je pripovedoval neki politikar, «so moji starši in drugi moji sorodniki ugibali, kaj naj postane z mene. Končno so se zedinili v tem, naj sam odločim svojo usodo. Prinesli so mi krompir, molek in novc ter vse to položili predme, češ, ako se bom igral s krompirjem, bom kmetovalec, če bom vzel v roke molek, bom duhovnik, ako si pa bom izvolil novc, bom bankir.

S temi predmeti so me pustili nekaj časa samega. No, in jaz sem krompir razgrizel, navil na roke molek ter ga strgal, novc pa sem vtaknil v žep. Na ta način, vidite, sem mogel postati še samo politikar...»

Pomagal si je iz zagate.

Voltaire se je nekoč preoblekel v duhovnika ter se vsedel v spovednico. Prišla je odlična dama ter se začela izpovedovati. Po končani spovedi pa je dama spoznala nejevernega pisatelja ter mu vsa razburjena zagrozila, da ga bo ovadila škofu.

Voltaire (mirno): «Jaz pa bom šel k vašemu soprogu in mu ponovil vašo izpoved...»

Izbira neveste.

Stara tetica Emilija si je nadela nalogo, da priskrbi nečaku Branku primerno nevesto. Ko jo je izbrala, je uredila tako, da bi jo nečak videl, ne da bi bodoča nevesta o tem kaj vedela.

Branko (po ogledu): «Kaj, tako grdo žensko mi hočeš naložiti na hrbet? Vrh vsega pa še šepa. Tetica, kaj ona vedno šepa?»

Teta: «Nikakor ne, dragi Branko, nego samo takrat, kadar hodi...»

Zadnja volja.

Zenin: «Hočem, da se bo vršila poroka v frančiškanski cerkvi, hočem, da bo slovesno kosilo v Zvezdi, hočem, da se k poroki povabijo le najbližji sorodniki, hočem odpotovati po poroki zjutraj ob šesti uri, hočem...»

Bodoča tašča (ga prekine): «Strašno mnogo zahtev imate, gospod.»

Nevesta (bolj potihoma materi): «Kar pusti mu še danes njegov, hočem, saj je to njegova zadnja volja...» D.

Pretkani mešetar.

Kapetan: «Vi imate konja, ki pred strelom ne zbežlja.»

Mešetar: «Da, gospod kapetan.»

Kapetan: «Koliko stane?»

Mešetar: «Pet tisoč dinarjev.»

Kapetan in mešetar sta sklenila kupčijo. Naslednjega dne so bile vojaške vežbe in čim je zadonel prvi strel, je konj poskočil in s kapetanom vred zbežljal.

Kapetan, zaradi blamaže ves razburjen, se je podal k mešetarju in ga krepko ozmerjal.

Mešetar je mirno odgovoril: «Dejal sem vam razločno, gospod kapetan, da konj pred strelom ne zbežlja. Glede tega, kaj napravi konj po strelu, pa se midva nisva dogovorila...»

Deževalo je v vino.

Gost: «Vaša kislica je od samega vraga!»

Gostilničar: «Oprostite, zaradi neprestanega deževja je letošnje vino sploh slabše!»

Gost: «No, v vaše vino je moralo še posebno močno deževati.»

Lepo deklico še trn rad prime...

Ni res.

Mati: «Daleč si padla, hčerka. Sinoči so te videli v družbi z onim predrznim zapeljivcem Mirkom.»

Hčerka: «Ni res! Saj je bila takšna tema, da naju ni mogel opaziti nihče.»

Napačno razumela.

Gospod: «Vaše noge gospodična Milena, bi spoznal med sto in sto drugimi.»

Gospodična: «Laskati se pa znate...»

Gospod: «Veste, vi imate namreč raztrgano nogavico...»

Dve klepetulji.

Prva: «Jaz bi vam lahko povedala o vaši sosedki mnogo dobrega in še več slabega, a danes ne utegnem...»

Druga: «Povejte mi hitro vsaj kaj slabega...»

Več očetov ima.

Dva dečka se prepirata radi svojih očetov, nakar reče prvi, da drugi sploh nima očeta.

«Jaz imam morda več očetov kakor ti,» je takoj slovesno zavrnil drugi prvega.

Doslednost.

Odvetnik: «Ali ne marate prositi nasprotnika za poravnavo?»

Stranka: «Ne! Jaz se nikomur ne klanjam!»

Odvetnik: «Ako tega ne storite, se bo vložila tožba.»

Stranka: «Čeprav! Klanjam se...»

R.

SIMBOL.

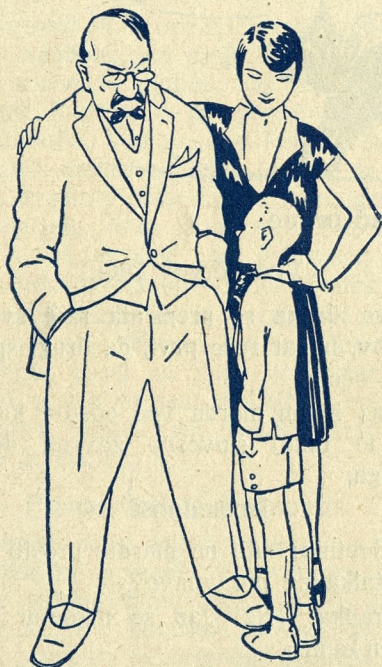

Mož: »Kam si se tako zagledala?«

Žena: »Pravkar mislim nate...«

D.

LOGIČNO VPRAŠANJE

Dva ptiča.

Zvitoglav nujno potrebuje sto dinarjev in ker je hud vetrnjak, ve, da mu jih nihče ne posodi. Zato poskusi priti do denarja z zvijačo. Morda se mu bo posrečilo.

«Ali mi lahko vrneš sto dinarjev, ki sem ti jih posodil?» je nagovoril prvega znanca, ki ga je srečal.

«Meni si kaj posodil? Kdaj pa?»

«Pred enim mesecem, ko si bil popolnoma pijan.»

«Saj res,» se je dozdevno spomnil znanec v največje veselje Zvitoglava, «toda jaz sem ti denar vendar že vrnil.»

«Meni si sto dinarjev že vrnil?» se je iztisnilo iz grla razočaranemu Zvitoglavu. «Kdaj pa?»

«No, pred dvema tednoma, ko si bil ti popolnoma pijan...»

Previdnost.

Milanček: «Babica, ali imaš zobe?»

Babica: «O, že davno sem vse izgubila.»

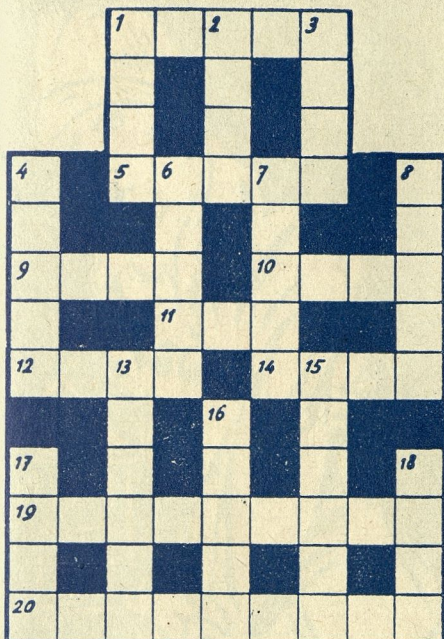
Milanček: «Potem mi pa drži kos kruha, dokler se ne vrnem.»

D.

Sinko: «Atek, ali lahko naš Perun, ki je ukradel kos slanine, še postane policijski pes?»

D.

KRIŽANKA.

Vodoravno: 1 pokrajina v Jugoslaviji, 5 trgovinsko mesto na severnovzhodnem obrežju Črnega morja, 9 število, 10 valutna enota evropske države, 11 vprašalnica, 12 kraj v mariborski oblasti, 14 označba glasu pri petju, 19 prebivalec mesta v Julijski Krajini, 20 drug izraz za baklo.

Navpično: 1 davščina za duhovščino, 2 drug izraz za moč, 3 krstno ime znane filmske igralka, 4 mož, ki potuje peš, 6 moško ime, 7 grenko zelišče, 8 mesto v Srednji Evropi, 13 drugi sklon svetopisemskega kraja, 15 množica malih delov suhe zemlje v morju, 16 množina kuhinjske posode, 17 vroča voda, 18 žensko krstno ime.

Rešitev zadnje križanke. Vodoravno: 1 Azija, 5 rokav, 9 Etna, 10 Iran, 11 kal, 12 koča, 14 adut, 19 plutovina, 20 alabaster, 25 rak, 27 termiti. — Navpično: 1 Amor, 2 Izak, 3 Azov, 4 tresk, 6 omaka, 7 Atila, 8 Arndt, 13 čebula, 15 durist, 16 prota, 17 apna, 18 Paar, 21 lakota, 22 bor, 23 sik, 24 Emerik, 26 Alma.

Slajša kot nebeška mana
je na svetu čokolada „SANA“

Kes.

Ali se tudi vi kesate kakšnega dejanja v svojem življenju?» so vprašali starejšega možaka v družbi, ki si je pripovedovala razne prijetne in neprijetne zgodbe.

Po krajšem premišljevanju je dejal možak: «Da, tudi jaz se kesam nekega dejanja. Ko sem bil v svojih mladih letih nekega jesenskega dne na obisku pri oddaljenih sorodnikih, je zvečer nenadoma nastala huda nevihta, tako da sem bil prisiljen pri njih prenočevati. Komaj sem zaspal, je na vrata moje sobe potrkal 20letna domača hčerka in me boječe vprašala, ali mi morda ne manjka česa. Ker sem vprašanje zanikal, je pozvedovala, ali mi ni prehladno. No, vidite, to obžalujem še danes, da me takrat ni zeblo.»

D.

Verjetno.

A.: «Mali Vrtoglavec počenja take neumnosti, da se njegov oče gotovo v grobu obrača.»

B.: «Kaj mu je oče že umrl?»

A.: «Ne, toda on je grobar.»

«Gospodična Vera, ali bi hoteli postati moja dobra polovica?»

«Nemogoče, gospod Gašper, saj vidite, da predstavljam morda komaj vašo slabo petino ...»

D.

Jugoslovanske tekstilne tovarne
Mautner d. d.

Tovarne: Beograd, Litija, Sv. Pavel pri Preboldu.

Izdelujejo rjavo in belo kotenino
in prvovrstne šifone iz naj-
boljšega ameriškega bombaža.

Prodaja na veliko in malo pri tvrdki

A. & E. SKABERNE

LJUBLJANA, Mestni trg št. 10.

Zahtevajte domače izdelke!

SLOVENIA-TRANSPORT

Miklošičeva cesta 36, Ljubljana. Tel. 2718.

Špedicija, mednarodni transporti, ocari-
njanja, prevoz, selitve.

Nizke cene!

Nizke cene!

KLISJEJE

VSEH VRST, ČRTNE IN AVTO-
TIPIJE, IZDELUJE PO PRED-
LOŽENIH RISBAH, PEROPISIH
IN SLIKAH ZA NAVADEN TISK
ALI ZA FINEJŠO IZVEDBO V
ENI ALI VEČ BARBAH TOČNO
PO NAROČILU IN V NAJKRAJ-
ŠEM ČASU PO NIZKIH CENAH

JUGOGRAFIKA, Ljubljana

tiskovna in založna družba z o. z.

SV. PETRA NASIP šte. 23.

VZDIH KOKETKE

*«In prav zdaj ni nikogar blizu, da bi ga
očarala...»*

(K sliki na desni strani.)

